

Je Ludvík Svoboda naším de Gaullem?

29.11.2016 Horácké noviny str. 10 Publicistika

(ap)

RUDÍKOV – „Je potřeba vrátit tu správnou úctu a vděk našemu prezidentovi, **generálovi**, který se tolik zasloužil o svobodu **Československa**,“ to byla zřejmě nejvýznamnější myšlenka PhDr. Stanislava Balíka, která v pátek zazněla hned na úvod jeho **přednášky** o Ludvíku Svobodovi a Charlesi de Gaullovi v sále rudíkovské sokolovny. Byla první ze série **přednášek**, zaměřených ke 121. **výročí** narození Ludvíka Svobody. Jako čestný host se **přednášek** zúčastnila dcera gen. Svobody Zoe Klusáková, zástupci **vrtulníkové základny** u Náměště, **krajského velitelství Policie ČR** v Jihlavě a další hosté.

Historik mjr. Balík z **Univerzity obrany Brno** je autorem knihy „Ludvík Svoboda **československý de Gaulle**“ a svoji první páteční **přednášku** pronesl dopoledne k sálu, zaplněnému dětmi **základní** školy. A je třeba hned říci, že ji svým obsahem školákům druhého stupně příliš nepřizpůsobil. Jména a údaje jako bitva u Bachmače, **generál** Tuchačevský nebo alžírská **válka** ani klukům se zájmem o **vojenství** v sále asi moc neřekla.

Jak major Balík přiznal, do studia osobnosti Ludvíka Svobody se on sám pustil soustavně až v roce 2013. „Je třeba empaticky **vstoupit** do mládí Ludvíka Svobody,“ pravil Balík, který připomněl, že Svoboda se narodil 25. listopadu v 1895 v Hrozatíně: „Musíme si uvědomit, že to byla generace **Čechů**, kteří už nechtěli žít v rámci Rakouska –Uherska.“ Zvláště četba románů Aloise Jiráska a vlastenecká výchova vedla podle Balíka k tomu, že se mladý rakouskouherský **voják** Svoboda po vypuknutí I. světové **války** v ruském zajetí stal v roce 1916 **příslušníkem československých** legií. Bojoval v roce 1917 v legendární bitvě u Zborova a o necelý rok později i v bitvě u Bachmače. Zažil celou sibiřskou anabázi po vítězství bolševické revoluce. Po návratu do **Československa** hospodařil na rodném statku v Hrozatíně. Brzy se však vrátil do **armády** a sloužil na Podkarpatské Rusi, v **Hranicích** a Kroměříži, mj. také jako **vojenský učitel** maďarštiny. V roce 1939 odešel do **Polska** a velel tam formující se **československé** zahraniční jednotce. Historik Balík zdůraznil, že ve druhé světové **válce** Svoboda dokázal vybudovat naši zahraniční **armádu** v Sovětském svazu, která se vydala na svou bojovou cestu z Buzuluku do Prahy. V roce 1945 byl Svoboda **jmenován ministrem obrany**, ale v padesátých **letech** se stal obětí politických perzekucí. V roce 1968 byl zvolen **prezidentem republiky** a musel čelit invazi států **Varšavské** smlouvy. Historik Balík se ve svém hodnocení Svobody vyhnul právě kontroverznímu období 1945-1950, kdy byl Svoboda **ministrem** národní **obran**y a z titulu své funkce se podílel na poúnorových čistkách v **armádě**, ze které byli propouštěni třeba naši letci, bojující v čs. perutích RAF. Pominul i fakt, že Ludvík Svoboda - jedna z legend protinacistického boje - se stal symbolem normalizace a prosazování zájmů SSSR u nás.

Ve druhé polovině své **přednášky** se historik Balík věnoval osobnosti významného francouzského státníka Charlese de Gaulla, muže, na rozdíl od Svobody šlechtického původu, který byl jako Ludvík Svoboda v době jeho sibiřské anabáze také kapitánem, zúčastnil se bojů v **Polsku** a v meziválečném období byl při budování nové francouzské **armády** zastáncem pohyblivého způsobu boje a využití **letectva** a tankových **armád**.“ Němci četli de Gaullovy knihy pro vytvoření vlastní doktríny bleskové **války**,“ zdůraznil Balík a připomenul, že de Gaulle předpověděl i zničující porážku francouzské **armády** a britského expedičního sboru v roce 1940. Francie se zhroutil během pěti týdnů, ale de Gaulle se nepodřídil Pétainově kapitulantské vládě a odešel do Londýna, kde stanul v čele francouzského zahraničního odboje a založil hnutí Svobodná Francie (pak Bojující Francie). 25. srpna 1944 se v čele francouzských osvobozeneckých jednotek vrátil do Paříže. V červnu 1958 byl po krizi vyvolané pučem **generálů** v Alžírsku pověřen sestavením vlády; pod jeho vedením vznikla nová francouzská ústava, která nastolila pátou Francouzskou republiku. De Gaulle zabránil občanské **válce**, stal se tvůrcem páté republiky a jako prezident rázně usiloval o obnovu velmocenského postavení Francie. Tehdy platilo, že když provolávali „Vive de Gaulle!“, automaticky dodávali: „Vive la France!“

Foto popis| PhDr. Stanislav Balík.